

László Hortobágyi – GUO Ambiguo (2008)

Ambigüa és ambivalens. Olykor ambigoa. De mindig hagyományosan *Hindusthan* és a jövőnek lehetséges vetülete. Annak kit képzelete és világnézete nem határol.

Nem meditatív és nem tántrikus, nincs lezüllött édes műmisztika de mindig *guoszerű*. Ahogy tudniillik és ami a való világhoz illik. Ez egy másik India és annak zenéje, korunkban párját még ne keresse. Az *Ambiguo* zenéje a *Guo Orchestra* általi tradicionális hindu-mohamedán és a klasszikus ázsiai zenei világok eredeti hangszerelésében, illetve az e hangszerek által vezérelten az élő-elektronikus hangszintézist is megvalósítva hangzanak el, hűen a *Guo* XXI. századi hagyományaihoz, és India globális és örök zenei hagyományaihoz.

Zenei Greenpeace.

Járjon vele és benne, s ha tud: bucskázzon át olykor a fején, egyszer csak hirtelen megérkezik.

Hortobágyi László - Guologia

A Gáyan Uttejak Orchestra sajnálattal jelzi: nem tudja Önöknek egy hagyományos zenehallgatás élményét biztosítani, mert olyan részvételt kíván meg Önöktől, amely eltér a szokványos koncerteken beváltaktól.

Az Orchestra nem alkalmazza a zenei meg- és kiállítások hatáskeltő eszközeit, hogy tapsot arasson, nem él az egyes tételrészek vagy frázisok ismételtetésekkel, és például nem tart szünetet sem előadásai során. Zenéje nem követi a hagyományos nyugat-európai zenék szerkezetét, nem ad fogódzót és nem segíti a koncert-etikett élvezetes betartását.

A Guo csak egy szerény előhírnöke kíván lenni a jövő társadalom kasztrendszerében létrejövő új, Nyugat-Ameráziai Birodalom zenei leképeződéseinek, és szemben áll a hagyományos zeneiparral, amely a Wychi-Exonybm korporáció egyik Wellness-Neuronetics alosztályaként funkcionál majd.

A Guo a zenéje által egyfajta sztoa állapotot kíván létrehozni: ennek összetevői a poliritmikus struktúra periódusaiban rejlenek, és ezek vezetnek el a előadói-hallgatói levitációhoz, illetve a zene által memetizált moebius tudat közösen felfénylő foszforeszkálásához.

Ennek alapja az ázsiai magaskultúrák évszázados hipno-statikus zenei gyakorlata,

ahol a zene nem más mint egy kifinomult exodus-technika, s amely a beteg és lakhatatlan socium párlataként dicséri a humanoid élőlény evolúciós és társadalmi rabságából történő képzelt és ideiglenes szabadulás évezredes művészet-technikáit.

A megzápult társadalmi létben a metafizikai protéziseket, melyek az emberi agyra növesztett szimbólumteremtő ektoplazmákként léteznek egy értelemmel belakható világ helyett, kiváltja ez a fajta zene - a ma egyedül létező pozitív ellenállás racionális nyelve -, az egyetlen híd, amely kvázi jógatechnikaként elvezethet a kollektív elidegenedés ideiglenes feloldódásához, abba a satori-állapotba, ahol az individuális lét önkorrekcója hozzájárul a világ jobbá válásához.

Vegyen részt benne.

(Hortobágyinak Látszó 2008. A "Vári Kutya & Cicák" honlap levelező tagja.)